

Publicerad 2008-07-15 11:57 av Il poeta della luna
Minnenas förmåga att stanna visaren på världens klocka

I en vardag
där helhetsbilden
är lika skev
som ögonen hos en vindögd
I en värld där allting passar
lika dåligt
som en banan
passar till rakryggad balettdans,
står vi nakna och
blir fullkomligt,
och ofrånkomligt,
dränkta i depression,
mörker och
tårar

Där den enda räddningen
är att
dina nervknutsbundna minnen
innehär en kunskap
du så ofta saknar

Denna kunskap
att nämligen
ha förmåga att
stanna visaren
på världens klocka
och bara titta,
se och
upptäcka

Att våga stanna till
och spara stunden
i ett rött litet paket,
i en rymdraket
som
vid behov
kan ta med dig på en resa

En resa
till en annan planet
Där ljuset gror
tackvare
ögonblicksstunder
På en planet
där även du skall hämta energi
och finna meningen
att fortsätta andas
och inte låta
den dåligt upplösta helhetsbilden
lura dig
på <I>ditt</I> liv

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Il poeta della luna med Poeter.se id #12754 innehar upphovsrätten